

CRACCO, Dominicus, priester, dichter, leraar (Roeselare 16 november 1790 - Gent 5 maart 1860).

Beleefde een bewogen studietijd als seminarist in de Franse tijd en was achtereenvolgens priester-leraar aan de colleges te Gent, Aalst, Roeselare, Kortrijk, afwisselend met gedwongen rustperiodes in diverse inrichtingen. Hij was een talentrijk dichter en vertaler van de Ilias, Lafontaine en Milton. Als Vlaamsgezinde was hij, in tegenstelling tot de meeste andere Westvlamingen, aanhanger van de commissiespelling (z. Spellingoorlog). In het kleinseminarie te Roeselare introduceerde hij waarschijnlijk de gemoedspedagogiek, die Gezelle en Verriest later eveneens zouden toepassen. Als dichter had hij invloed op Prudens van Duyse.

LITERATUUR: J.G. Frederiks en F. Jos. van den Branden. *Cracco, Dominicus*, in *Biografisch Woordenboek*, II (1892); - *Leven en Werken der Zuidnederlandsche Schrijvers* (1900); - D. Cracco, *Priester-dichter Domien Cracco 1790-1860* (1961); - M. de Bruyne, *Cracco, Domien*, in *Nationaal Biografisch Woordenboek*, III (1968); - D. Cracco, *Een brief van Snellaert aan Domien Cracco in 1850*, in *De Leiegouw*, jg. 14, nr. 2 (1972, p. 247-251).